

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Καθού: État du Grand-duché de Luxembourg (Λουξεμβουργιανό Δημόσιο)

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 13, παράγραφος 6, του τροποποιημένου νόμου της 23ης Δεκεμβρίου 2004, ο οποίος καθιερώνει ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, άρθρο που επιτρέπει στον αρμόδιο υπουργό να αξιώνει την επιστροφή, χωρίς πλήρη ή μερική αποζημίωση, των δικαιωμάτων που έχουν μεν χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφοι 2 και 4, του ίδιου αυτού νόμου, αλλά δεν έχουν χρησιμοποιηθεί, σύμφωνο με την οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και ειδικότερα με την οικονομία του προβλεπόμενου από την οδηγία συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων (αυτό το ερώτημα περιλαμβάνει το ζήτημα αν τα δικαιώματα που έχουν χορηγηθεί, αλλά δεν έχουν χρησιμοποιηθεί, μπορούν να χαρακτηριστούν ως αγαθά, καθώς και το ζήτημα αν τίθεται θέμα επιστροφής τους και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, το ζήτημα του νομικού χαρακτηρισμού της επιστροφής αυτής);

⁽¹⁾ ΕΕ L 275, σ. 32.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 2 Ιουλίου 2015 —
TDC A/S κατά Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet**

(Υπόθεση C-327/15)

(2015/C 294/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: TDC A/S

Καθών: Teleklagenævnet (Επιτροπή προσφυγών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών), Erhvervs- og Vækstministeriet (Υπουργείο Επιχειρήσεων και Ανάπτυξης)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2002/22/EK της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών («οδηγία για την καθολική υπηρεσία») ⁽¹⁾, και ειδικότερα το άρθρο της 32, την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει κανόνες δυνάμει των οποίων μια επιχείρηση δεν μπορεί να προβάλει αξίωση έναντι του κράτους μέλους για την κάλυψη των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών που δεν εμπίπτουν στο κεφάλαιο II της οδηγίας, εφόσον τα κέρδη που έχει αποκομίσει η επιχείρηση από άλλες υπηρεσίες, οι οποίες εμπίπτουν στις κατά το κεφάλαιο II της οδηγίας υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας της επιχείρησής αυτής, υπερβαίνουν τη ζημία που συνδέεται με την παροχή των πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών;
- 2) Έχει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει κανόνες δυνάμει των οποίων επιχείρησεις έχουν τη δυνατότητα να προβάλουν αξιώσεις έναντι του κράτους μέλους για την κάλυψη των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών οι οποίες δεν εμπίπτουν στο κεφάλαιο II της εν λόγω οδηγίας, μόνον όταν το εν λόγω καθαρό κόστος συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, δύναται το κράτος μέλος να ορίσει ότι η παροχή πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών που δεν εμπίπτουν στο κεφάλαιο II της εν λόγω οδηγίας δεν συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση, όταν η επιχείρηση, γενικώς, έχει αποκομίσει κέρδη από την παροχή όλων αυτών των υπηρεσιών ως προς τις οποίες έχει υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας, περιλαμβανομένης της παροχής υπηρεσιών που η επιχείρηση θα είχε παράσχει ακόμη και χωρίς να έχει την υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;
- 4) Έχει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει κανόνες δυνάμει των οποίων το καθαρό κόστος που επιβαρύνει συγκεκριμένη επιχείρηση για την παροχή καθολικής υπηρεσίας κατά το κεφάλαιο II της εν λόγω οδηγίας υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ των συνολικών εσόδων και των συνολικών εξόδων που συνδέονται με την παροχή της οικείας υπηρεσίας, περιλαμβανομένων επίσης των εσόδων και των εξόδων που θα είχε καταγράψει η επιχείρηση χωρίς να έχει την υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;
- 5) Αν οι επίμαχοι εθνικοί κανόνες (βλ. τα τέσσερα πρώτα ερωτήματα) έχουν εφαρμογή σε πρόσθετη υποχρεωτική υπηρεσία που πρέπει να παρασχεθεί όχι μόνο στη Δανία, αλλά τόσο στην Δανία όσο και στη Γροιλανδία, η οποία δυνάμει του παραρτήματος II της ΣΛΕΕ συνιστά υπερπόντια χώρα ή έδαφος, ισχύουν στην περίπτωση αυτή οι απαντήσεις στα τέσσερα πρώτα ερωτήματα επίσης ως προς το μέρος της υποχρέωσης που αφορά τη Γροιλανδία, όταν η υποχρέωση έχει επιβληθεί από τις δανικές αρχές σε επιχείρηση η οποία είναι εγκατεστημένη στη Δανία και δεν έχει κατά τα λοιπά δραστηριότητες στη Γροιλανδία;
- 6) Ποια σημασία έχουν για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα τα άρθρα 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθώς και η απόφαση 2012/21/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας, οι οποίες χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος⁽²⁾;
- 7) Ποια σημασία έχει για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα η αρχή της ελάχιστης δυνατής στρεβλώσεως του ανταγωνισμού, η οποία διατυπώνεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στο άρθρο 3, παράγραφος 2, και στις αιτιολογικές σκέψεις 4, 18, 23 και 26, καθώς και στο παράρτημα IV, μέρος Β, της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία;
- 8) Αν οι διατάξεις της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία αντιτίθενται στη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων όπως οι προαναφερθείσες στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τέταρτο ερώτημα, έχουν οι διατάξεις αυτές ή οι περιορισμοί αυτοί άμεσο αποτέλεσμα;
- 9) Ποιοι ειδικότεροι παράγοντες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του αν μια εθνική προθεσμία για την υποβολή αιτήσεων όπως περιγράφεται στο σημείο 3.17, και η εφαρμογή της, συνάδουν με τις αρχές της καλόπιστης συνεργασίας, της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας που προβλέπονται στο δίκαιο της ΕΕ;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 108, σ. 51.

⁽²⁾ ΕΕ 2012, L 7, σ. 3.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις 3 Ιουλίου 2015
— **Maria Cristina Elisabetta Ornano** κατά **Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero**

(Υπόθεση C-335/15)

(2015/C 294/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato